

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.250 van 18 september 2015
in de zaak A. 215.106/X-16.161.**

In zake : de BVBA CAMPING MEMLING
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koenraad Maenhout
 kantoor houdend te 2600 Antwerpen (Berchem)
 Filip Williotstraat 30, bus 0102
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD BRUGGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel Maus
 kantoor houdend te 8310 Brugge
 Baron Ruzettelaan 5, bus 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 februari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 december 2014 van de gemeenteraad van de stad Brugge waarbij voor de aanslagjaren 2015 tot en met 2019 een belasting wordt geheven op het verstrekken van toeristische logies aan personen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad Maenhout, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Sylvie Vandenabeele, die *loco* advocaat Michel Maus verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster baat een kampeerterrein uit te 8310 Brugge, Veltemweg 109.

Tot 1 juni 2015 was te Brugge het belastingreglement op het verhuren van kamers en het verhuren van standplaatsen op campings en kampeerverblijfparken, door de gemeenteraad goedgekeurd op 25 november 2013, van toepassing. Voor campings voorzag het in een belasting van “1 % op de volgende basisformule: ‘aantal losse standplaatsen x prijs per nacht voor 2 volwassenen met toercaravan en auto x aantal openingsdagen x 40 % bezettingsgraad”.

In het licht van een arrest van het hof van beroep van Gent van 28 oktober 2013 ziet de verwerende partij zich verplicht om het belastingreglement “inhoudelijk bij te sturen ten einde de rechtszekerheid te behouden en de belastingsinkomsten van de stad veilig te stellen”.

Bijgevolg stelt de gemeenteraad op 16 december 2014 voor de aanslagjaren 2015 tot en met 2019 de bestreden belastingverordening op het

verstrekken van logies vast. De belasting is verschuldigd door de natuurlijke persoon of rechtspersoon die een logiesverstreckende inrichting uitbaat. Ze bedraagt twee euro per persoon vanaf 18 jaar en per overnachting. Het bedrag van de belasting wordt berekend op basis van de aangiftes die de belastingplichtigen per half jaar moeten invullen en indienen.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Voorwaarde van de spoedeisendheid

Standpunt van verzoekster

5. In haar verzoekschrift zet verzoekster uiteen dat zij gedwongen wordt om ofwel zelf de kost van de belasting te dragen, hetzij die aan de klanten door te rekenen. In het eerste geval dalen haar inkomsten, in het tweede geval wordt haar concurrentiepositie gehypothekeerd. Als het resultaat van de vernietigingsprocedure moet worden afgewacht, dreigt verzoekster onherroepelijk schade te lijden. Zij zal gedwongen worden haar prijzen te verhogen en imagoschade lijden, waardoor de kans reëel is dat veel potentiële klanten zullen afhaken.

Beoordeling

6. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen

afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

7. Verzoekster zegt te vrezen dat ofwel haar inkomsten zullen dalen – wanneer zij de nieuwe belasting niet doorrekent – ofwel het aantal klanten – wanneer zij de nieuwe belasting wel doorrekent. Maar noch over het een, noch over het ander verschaft zij ook maar enige concrete informatie.

Hoeveel haar inkomsten belopen, wat daarop de verwachte impact van de bestreden belasting is, welke haar andere uitgaven zijn, het wordt door verzoekster niet aangegeven.

Evenmin wordt de vermoedelijke weerslag op het klantengetal geraamd of deelt zij ten minste mee welke prijzen de concurrenten te Jabbeke en te Damme, waaraan zij refereert, hanteren.

8. Dat is des te meer problematisch omdat verzoekster ook al op grond van het belastingreglement dat vóór de bestreden beslissing gold, een belasting op het verstrekken van logies diende te betalen terwijl niet wordt beweerd dat de betaling van die vroegere belasting haar voor problemen stelde en er geen indicatie wordt verschaft over hoeveel zwaarder dan wel de last van de nieuwe verordening is.

9. In deze omstandigheden kan verzoekster er de Raad van State geenszins van overtuigen dat een schorsing van de bestreden belasting voor haar spoedeisend is.

10. Uiteindelijk blijkt verzoekster ervoor gekozen te hebben de belasting aan haar klanten door te rekenen en heeft zij haar prijzen aangepast.

In dat verband stelt de Raad van State op het eerste gezicht evenwel vast dat verzoekster bij de bepaling van de nieuwe prijzen waartoe zij zegt zich ten gevolge van de bestreden belasting gedwongen te zien (stuk 10 van

verzoekster), standaard en automatisch 4,24 euro “toeristentaks” heeft verrekend. Nochtans bedraagt de nieuwe belasting slechts 2 euro per logerende persoon vanaf 18 jaar.

Voorts heeft verzoekster, ofschoon zij in het verzoekschrift zegde bij het doorrekenen van de belasting essentieel te vrezen voor het verlies van klanten en imago, daar ter terechtzitting niet de minste aandacht aan besteed. Weliswaar benadrukte zij hoeveel de belasting ondertussen, mede in de maanden juli en augustus, had opgeleverd, maar over een eventuele negatieve invloed op de bezetting van haar camping mocht de Raad van State niets vernemen.

11. De conclusie is dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing vanwege urgentie moet worden geschorst in afwachting dat over het beroep tot nietigverklaring uitspraak wordt gedaan.

Hieruit volgt dat alvast aan één van de opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te bevelen, niet is voldaan. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien september 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust